

til §§ 6-8, herunder om betingelser for videregivelse af de pågældende oplysninger er opfyldt. Det vurderes, at der formentlig alene vil blive tale om offentliggørelse af ikke-følsomme oplysninger, der er omfattet af lovens § 6.

Resultaterne af offentliggjorte undersøgelser vil blive offentliggjort på Erhvervs- og Selskabsstyrelsen hjemmeside www.eogs.dk.

Til § 42

Bestemmelsen giver Erhvervs- og Selskabsstyrelsen hjemmel til at pålægge medlemmerne af den øverste ledelse i en revisionsvirksomhed eller en revisor tvangsbøder, hvis de undlader at give styrelsen de oplysninger, der er nødvendige for at tage stilling til om loven er overtrådt, eller hvis revisor eller revisionsvirksomheden undlader at efterkomme et påbud om at bringe en ulovlighed til ophør. Anvendelse af tvangsbøder anses for et effektivt middel, som kendes fra bl.a. årsregnskabsloven og selskabslovene.

For at kunne håndhæve et effektivt tilsyn, er det af afgørende betydning, at styrelsen får adgang til de oplysninger, den anmoder om. Tvangsbødesanktionen vil navnlig komme i anvendelse, hvor revisor eller revisionsvirksomheden ikke reagerer på en henvendelse, eller hvor revisor eller revisionsvirksomheden nægter at udlevere de anmodede oplysninger. Tvangsbøder vil kun blive anvendt i situationer, hvor mindre indgribende tvangsmidler ikke har vist sig tilstrækkelige.

Det almindelige forvaltningsretlige princip om forholdsmæssighed (proportionalitet) foreskriver, at en offentlig myndighed ikke må anvende mere indgribende foranstaltninger, hvis mindre foranstaltninger er tilstrækkelige. Proportionalitetsprincippet betyder ikke, at styrelsen i hvert tilfælde skal pålægge tvangsbøder, såfremt anmodning om udlevering af oplysninger ikke efterkommes. Såfremt styrelsen skønner, at sagens karakter påkræver et kontrolbesøg, jf. § 39, kan denne fremgangsmåde vælges, uden at tvangsbøder pålægges. Dette vil ikke være i strid med princippet om proportionalitet.

Det skal ligeledes bemærkes, at styrelsen ikke må anvende adgangen til at pålægge tvangsbøder, såfremt den eller de pågældende kan risikere at blive sigtet for et strafbart forhold, idet princippet om forbud mod selvinkriminering vil gøre sig gældende her, jf. § 10 i lov om retssikkerhed. Se også bemærkningerne til forslagens § 38. Det er således vigtigt at være opmærksom på, at der kan forekomme situationer, hvor styrelsen ikke kan pålægge den af bestemmelsen omfattede

personkreds tvangsbøder med henblik på at få udleveret de ønskede oplysninger. Styrelsen må i sådanne tilfælde tilvejebringe de nødvendige oplysninger inden for rammerne af retssikkerhedslovens § 9, i overensstemmelse med lovforslagets § 39.

Af hensyn til tilliden til det offentlige tilsyn, og dermed tilliden til revisorhvervet, er det desuden af afgørende betydning, at styrelsen kan gennemtvinge, at en revisor eller en revisionsvirksomhed efterlever en truffet afgørelse.

Stk. 2 og 3 anfører, at de tvangsbøder, der pålægges efter stk. 1, er genstand for udpantningsret ligesom beløbet kan indeholdes i lønnen. Der henvises desuden til reglerne i kildeskatteloven.

Til § 43

Bestemmelserne om disciplinærsystemet er materielt videreført stort set uændret fra den gældende lovs §§ 19-25. Der er dog foretaget enkelte justeringer i forhold til de gældende bestemmelser, ligesom enkelte bestemmelser som følge af lovforslagets ændrede systematik er placeret i sammenhæng med andre bestemmelser. Det gælder f.eks. bestemmelsen om indbringelse af nævnets afgørelser for domstolene.

Ved lov nr. 302 af 30. april 2003 blev de daværende disciplinærnavn for henholdsvis statsautoriserede og registrerede revisorer samlet til ét navn, som behandler sager over begge grupper revisorer. Det foreslås nu, at Disciplinærnævnet ændrer navn til Revisornævnet. Dette er begrundet i, at nævnets afgørelser alene kan indbringes for domstolene, at nævnet kan pålægge statsautoriserede og registrerede revisorer bøder på op til 300.000 kr. og revisionsvirksomheder op til 750.000 kr., ligesom nævnet kan frakende godkendelsen som statsautoriseret eller registreret revisor. På den baggrund er Revisornævnet en mere korrekt og tidssvarende benævnelse.

Det er Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, der udpeger såvel formand som medlemmer til nævnet, ligesom det er styrelsen, der fastsætter nævnets forretningsorden. Efter den gældende bekendtgørelse om Disciplinærnævnet for Statsautoriserede og Registrerede Revisorer (Bekendtgørelse nr. 1282 af 7. december 2006) gælder offentlighedsloven og forvaltningsloven for nævnets virksomhed.

Ifølge det nye 8. direktivs artikel 32, stk. 4, litra c, har det offentlige tilsyn ansvar for tilsynet med bl.a. disciplinærsystemet. I overensstemmelse hermed er det i forslagens § 43 fastsat, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen som offentlig tilsynsmyndighed nedsætter et Revisornævn og endvidere fastsætter nævnets forret-